

på gang. Jeg synes, at man bare stille og roligt skulle tage at erkende, at sådan er det.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hvis vi skal diskutere uforskammetheder, så tror jeg nok, at hr. Jens Peter Verner sen slår mig, bare med det, der er sagt inden for ganske kort tid, hvor det gang på gang blev insinueret, at vi sparer, når vi ikke sparer, at vi nærmest forværrer forholdene, når vi ikke forværrer forholdene, men forbedrer dem. Så jeg tror lige, vi skal holde op med den leg i hvert fald.

Forholdet er jo det, at der ikke bliver skåret ned på tilsynskontrollen, der bliver jo ikke skåret ned på medarbejderne i tilsynskontrollen. Det er det samme niveau som før. Vi har oven i købet i øvrigt fredet Fødevarestyrelsen, hvad angår produktivitetskravene i 2006. Det er en omlægning, men der er jo ikke noget, vi kan undvære. Vi har fortsat kontrol alle steder, vi har fortsat prøver alle steder, der er bare nogle områder, hvor vi har færre prøver end før for at kunne tage nogle flere et andet sted. Det er en prioritering. Jeg synes egentlig, det er meget rimeligt, at man hele tiden prioriterer, så man kan optimere indsatsen.

Kl. 14.45

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så går vi tilbage til den oprindelige spørger, fru Mette Gjerskov, som har ét spørgsmål tilbage.

Mette Gjerskov (S):

Nu skal man jo høre meget her i salen, før ørerne falder af. Ministeren siger, at det er eksperterne, der har hjulpet ham med at lave den her prioritering, og det synes jeg er fint. Men spørgsmålet er, om det mon ikke er de samme eksperter, som, når de kommer i foretræde hos Folketingets Fødevareudvalg, siger: Det her er helt håbløst, der er alt for mange nedskæringer, vi kan ikke nå at lave alle de ting, som ministeren gerne vil have os til.

Det er jo det, Dyrlægeforeningen gør, og de er jo rent faktisk eksperterne, det er rent faktisk dem, der skal udføre kontrollen. Det synes jeg bare vi skal have slået fast.

Jeg synes også, vi bliver nødt til at slå fast, når ministeren bliver ved med at sige, at der ikke bliver skåret ned: Altså, vi kan jo bare slå op i finansloven. Det er jo spørgsmålet, om det er ovre hos finansministeren i Finansministeriet, man

beslutter, hvad der skal stå, eller om ministeren har sin helt egen finanslov.

Fra 2005 til 2006 blev der skåret ned fra 1.841 kontroller til 1.767. Det er da en nedskæring, så det vil noget.

Det er bare nogle af de ting, som ministeren er kommet med, men nu vil jeg vende tilbage til laboratoriekontrollerne i detailhandelen, som mit spørgsmål gik på. Er vi ikke enige om, at når man skærer ned på antallet af kontroller i detailhandelen, så betyder det, at f.eks. de slimede pølser, vi møder i kølemontre, fanger man jo ikke?

Du fanger heller ikke – »du« var ikke til ministeren, det betød folk i al almindelighed, vil jeg lige sige til formanden, inden jeg bliver rettet – en kamsteg, som bliver kørt ud bagved og kommer ind som koteletter, og som bliver kørt ud bagved igen og kommer ind som hakket kød. Det bliver jo ikke fanget, hvis man kontrollerer andre steder end i detailhandelen, for det er dér, varerne ligger og bliver gamle og uhumske og sundhedsskadelige.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, jeg bliver nødt til at forklare det en gang til, da fru Mette Gjerskov nu igen bruger tid på at påstå, at der bliver sparet på det område. Der bliver ikke sparet på det her område. Der er lige så mange prøver fremover, som der var før. Vi omlægger bare.

Ud fra en faglig vurdering af, hvor vi får mest for pengene, laver vi flere prøver der, hvor vi vurderer at risikoen er størst. Og det er ikke sådan min personlige tilfældige vurdering, det er selvfølgelig baseret på en faglig vurdering af: Hvor får vi mest for pengene? Hvor får vi mest fødevarsikkerhed? Det gør vi ved at flytte nogle af ressourcerne – ikke dem alle sammen, der er stadig væk prøver, der bliver taget i detailhandelen. Selvfølgelig er der det.

Så vi skal nok fange de der fedtede pølser, eller hvad det var, fru Mette Gjerskov talte om. Dem skal vi nok fange op stadig væk. Men vi tager flere prøver der, hvor der er flest problemer.

Det kan man mene er forkert; det kan vi være uenige om. Jeg synes nu, det er fornuftigt at sætte ind der, hvor problemerne er størst, med flest ressourcer.

Hermed sluttede spørgsmålet.